

1

Vergaderplaats van dienaren

Wat gebeurt er eigenlijk allemaal achter die deuren van de kerkenraadskamer? Er zijn gemeenteleden die zich dat bij herhaling afvragen. Voor hen heeft de consistorie iets geheimzinnigs. Ze weten dat daar door de ambtsdragers wordt vergaderd. Maar waarover spreken zij? Rond de kerkenraadskamer hangt voor veel gemeenteleden een zweem van geheimzinnigheid. In dat zaaltje kom je als 'gewoon' gemeentelid niet zomaar. Er is een drempel waar een gemeentelid niet overheen gaat, tenzij er een belangrijke reden voor is.

Laat een ding helder zijn. De kerkenraadskamer mag geen plaats zijn die omgeven is met geheimzinnigheid. Daar is ook geen enkele reden toe. Iedereen mag weten *wie* daar als regel vergadert. Daar hoeft niemand over in het duister te tasten. En veel van *wat* daar gebeurt, mag ook iedereen weten. Alleen de gemeente mag niet alles weten. Er zijn zaken die geheim moeten blijven. Maar die geheime zaken rechtvaardigen niet dat er geheimzinnig gedaan zou worden over dingen die daar in het algemeen gebeuren.

Serius werk

Laat gelijk helder zijn: de kerkenraad behoort zich bewust te zijn van de grote verantwoordelijkheid die hij draagt. De broeders moeten bedenken dat ze geroepen zijn een *heilige* taak uit te oefenen! Dat betekent niet dat de ruimte gewijd is, maar het werk dat daar gebeurt is wél gewijd. Gewijd voor de Alwetende, gewijd tot Zijn dienst. De mannen die een plaats hebben gekregen in de kerkenraad doen belangrijk en serieus werk dat met grote ernst moet worden uitgevoerd. Maar naast diepernstige gesprekken wordt er soms ook hartelijk gelachen tijdens de kerkenraadsvergaderingen. Ja, kerkenraadsleden zijn geen bijzondere mensen in zichzelf. Het zijn gewone mensen die tot een heerlijk en tegelijk verantwoordelijk werk zijn geroepen en afgezonderd. Zij moeten in opdracht van hun Zender de gemeente leiden én dienen. Daarvan dienen zij zich ook terdege bewust te zijn.

Dienaren

Dat ambtsdragers een dienende taak hebben wijst de herkomst van het woord 'consistorie' al uit. Dat stamt af van een Latijns woord dat gebruikt werd om het bediendenverblijf van de Romeinse keizers aan te duiden. Daar verzamelden zich

namelijk de dienaren van de vorsten. Daar hielden zij zich op tot ze in opdracht van de keizer een concrete taak moesten uitvoeren. De naam ‘consistorie’ wijst er dus duidelijk op dat degenen die daar vergaderen *dienend* (moeten) bezig zijn. Het zijn dienaren van de Koning van de Kerk die hun werk moeten uitvoeren in opdracht van Hem én tot eer van Hem. En bij die uitvoering hebben ze ook het heil van de gemeente op het oog te houden. Het eerste staat voorop, het tweede is daarvan afgeleid. Wonderlijk, de drie ambten zijn ingesteld als afspiegeling van de drie ambten van de Middelaar:

- de ouderling regeert koninklijk
- de diaken bewijst priesterlijk barmhartigheid
- de predikant geeft profetisch onderwijs

Broederlijke sfeer

Het is goed dat de ambtsdragers elkaar op geregelde tijden in een gemeenschappelijke ruimte treffen. Het gaat om de praktijk van het geloofsartikel (NGB 30): ‘door dit middel zullen alle dingen in de Kerk wel en ordelijk toegaan ...’ Zij dragen immers gezamenlijk verantwoordelijkheid voor het welzijn van de gemeente. Dat is een last die ze met elkaar delen. Samen zijn, samen spreken en samen dragen, maakt deze last lichter. Juist gesprekken waarbij men elkaar in het hart kan kijken, bijvoorbeeld na de preek, kunnen daar in belangrijke mate aan bijdragen. Niemand hoeft het alléén te doen. Dat laatste mag ook niet. Binnen de kerkenraad mag niemand een soort heersende positie innemen, ook niet een ambtsdrager die rijke geestelijke lessen heeft geleerd. Zodra hij meent daar rechten aan te kunnen ontleen, is hij geen dienaar van de grote Koning, maar gedraagt hij zichzelf als vorst. Heerszucht mag de kerkenraadskamer dus nooit binnendringen. Binnen de kerkenraad dient een broederlijke sfeer te heersen. De een achte de ander uitnemender dan zichzelf. Het elkaar geregeld ontmoeten, met elkaar spreken – ook in informele zin trouwens – kan een belangrijke bijdrage leveren aan een goede verstandhouding. Dat geldt zeker als er geestelijke verwantschap wordt gevoeld. Een innerlijke, geestelijke band is zo waardevol. Want een echt broederlijke sfeer binnen een kerkenraad ontstaat pas als er een gezamenlijk gedeelde verbondenheid is aan de bevindelijke waarheid der Schriften en door de Heere Jezus Christus. Dan wordt het mogelijk wat de apostel de gemeente van Galaten voorhield: ‘Dient elkander door de liefde’ (Gal. 5:13). Die gemeenschappelijke band zorgt ervoor dat de saamhorigheid verder en dieper gaat dan de teamgeest die er binnen bedrijven en organisaties kan bestaan. Als het goed is heeft een kerkenraad geen behoefte aan teambuilding in deze zin. Zij putten immers uit dezelfde Bron. Dat maakt hen tot een uniek team.